

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

23. Melancholia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

CALVMNIA LVCIANI.

Descriptio XXII.

ΕΝ δεξιᾷ ἄς ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὄτα ταμ-
 μεγέτη χωρ, μικρῶ δὲ τῶν Ἰ Μίδυ προ-
 σευκῶτα, τὴν χεῖρα προτείων ὑπὸρραθεν ἐπ μη-
 νέσῃ τῇ Διαβολῇ. Περὶ δὲ αὐτὸν ἐστὶ δύο γυναι-
 κες, Ἀγνοιάμοι, δοκεῖ, καὶ ὑπόληψις, ἐτέρωθεν δὲ
 προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν
 πάγχλωρον, ὑπόθετον δὲ παρακεινημένον,
 εἶον δὲ τὴν λύπην καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ ἐτί-
 ρα δὲ νεανία πνὸ, τῶν τευχῶν σύρματα, τὰς χεῖ-
 ρας ὀρέγουσα εἰς τὸν ἀνάνου, καὶ μαρτυροῦσθον
 τοῦς θεοῦς· ἠγῆται δὲ ἀνὴρ ὡς χρεὸς καὶ ἀμορφῶ,
 ὁδὲ δεδορκῶς, καὶ εἰκότως τοῖς ἐκ νόθου μακρῶς
 χρετισκλήκοσι. τῆσιν γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἀν τῶ
 εἰκόσει, καὶ μὴν καὶ ἄλλα πῆδες δύο παραμαρτῶ-
 σι, προσέπυσσαι, καὶ περιελέυσσαι, καὶ κατα-
 κοσμέσαι τὴν Διαβολήν, ὡς δὲ μοι καὶ ταύτας
 ἐμήνησεν ὁ περιηγητὴς τῶ εἰκότος, ἡ μὲν Ἐπιθελή-
 ῆς ἢ ἢ δὲ, Ἀπάτη. Καλόπιν δὲ ἠκολόβει πάνου πει-
 θικῶς ἄς εὐσκευασμένη, μελανέμων καὶ χρετισ-
 παραρμένη, μετάνοια δὲ καὶ αὐτὴ ἐλτέρο ἵπερ ἑ-
 φερο γοῦν ἐς τὸ σπῆσω δακρύουσα, καὶ μὲν ἀφῶδες, πάνου τὴν ἀληθειαν προσέειπαι ὑπέβλεπε μ.

AD dextram confidet quispiam auribus pre-
 longis insignis, quales ferè illæ Midæ
 deferuntur: Manum porrigit proculac-
 cedenti calumniæ. Circumstant eum mu-
 lierculæ duæ, Ignorantia, ni fallor, ac Suspi-
 cio. Adit aliunde propera Calumnia, eximie
 compta, vultu ipso & gestu corporis effera
 rabiem, & iram æstuanti conceptam pectore
 præ se ferens, sinistra facem tenens flammi-
 uosam: dextra secundum adolescentem ca-
 pillis prehensum, manus ad superos tenden-
 tem, obstantemque immortalium Deorum
 fidem, rapit. Anteit vir pallidus, in speciem im-
 purus, acie oculorum minimè hebeti, cete-
 rum planè ijs similis, qui fontico aliquo mor-
 bo contabescunt. Hunc facile conicias Livo-
 rem esse. Quinciam mulierculæ aliquot Ca-
 lumniæ inscquuntur comites, quarum est mu-
 nus, dominam hortari, instruere, comere: in-
 terpres picturæ aiebat Insidias esse & Falla-
 ciam. A tergo, lugubri habitu, pullata
 laceraque Penitentia subsequitur, quæ capite
 in tergum deflexo, cum lachrymis ac pudore
 procul venientem Veritatem excipit.

MELANCHOLIA.

Descriptio XXXII.

Albertus Durerus artificiosissimus pictor,
 cuius diuinæ manus multa immortalia ope-
 ra extant, profundatque cogitantis animi mo-
 tus, qui melancholici dicuntur: (putantur enim
 eorum esse, in quibus atra bilis, ut vocant, me-
 dici, abundat:) eos igitur ita expressit: Mulier
 fedet demisso capite, manuque cubito nixa,
 quem genu falcit, illud sustinet, & vultu seu-
 ro, quasi in magna consideratione nusquam as-
 picit; sed palpebris deiectis humum intuetur,
 emnia autè sunt circum illam obscura. Ipsa clauces
 appensas habet lateri. Capillo est neglectiore,
 & diffuso. Propter eam visuntur artium instru-
 menta, libri, regulæ, circini, normæ, etiam fer-

ramenta, & lignea quædam opera. Ut autem iu-
 dicaret, nihil non talibus ab ingenijs compre-
 hendi solere, & quam eadem sæpenumerò in
 absurda, deferrentur, ante illam se alas in nubes
 eduxit; per quarum gradus quadratum saxum
 veluti ascensionem moliri fecit. Iacet autem
 propè hanc ad pedes ipsius, contracta corporis
 parte, parte etiam potrecta, canis, cuiusmodi
 illa solet bestia, in fastidio esse, languida & som-
 niculosa, & perturbari in quiete. Cernere etiam
 est quasi ad fenestram à pictore aranearum te-
 las, & venationem harum, inter alia huius
 naturæ indicia, tenuissimis li-
 neis expressa.

TRI.